

- e) Rådets direktiv 76/403 af 6. april 1976 om bortskaffelse af polychlordiphenyler og polychlortriphenyler;

undladt at opfylde de forpligtelser, som påhviler den i henhold til traktaten.

2. Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Mertens de Wilmars	Bosco	Due
O'Keeffe	Koopmans	Chloros
		Grévisse

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 17. december 1981.

A. Van Houtte
Justitssekretær

J. Mertens de Wilmars
Præsident

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT S. ROZÈS FREMSAT DEN 2. DECEMBER 1981¹

Høje Domstol.

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har ved Domstolen anlagt fem traktatbrudssager mod Den italienske Republik under henvisning til, at denne ikke inden for den fastsatte frist på to år har vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme fem direktiver, der er en del af programmet for miljøbeskyttelse.

Disse fem sager er ved Domstolens kendelse af 30. september 1981 blevet forenede med henblik på den mundtlige forhandling og dommen.

De i sagerne omhandlede direktiver er udstedt i henhold til artiklerne 100 og 235 i traktaten og handler dels om bortskaffelse af giftige stoffer (olieaffald, affald) samt stoffer, der ikke er nedbrydelige (polychlordiphenyler og polychlortriphenyler) og dels om krav til kvaliteten af overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne, og til kvaliteten af badevand. Ved direktiverne skal der altså inden for Fællesskabet ydes borgerne og miljøet samme beskyttelse, og direktiverne skal dertil bidrage til at afskaffe visse forskelle i medlemsstaternes lovgiv-

¹ — Oversat fra fransk.

ninger, der kan skabe ulige vilkår for konkurrencen.

Som allerede anført er der i direktiverne givet medlemsstaterne en frist på to år til at vedtage de nødvendige internretlige gennemførelsesbestemmelser. Den italienske regering har imidlertid ikke, efter at Kommissionen efter disse fristers udløb har fremsat fem begrundede udtalelser, hvori det fastslås, at de italienske myndigheder har undladt at opfylde de dem med gennemførelsen af de nævnte direktiver påhvilende forpligtelser, fremsat bemærkninger af nogen art.

Den italienske Republik har hverken faktisk eller retligt bestridt, at det er nødvendigt at sætte de nødvendige nationale lovbestemmelser og administrative regler i kraft; den har anført, at den allerede i januar 1979 i parlamentet har fremsat et lovforslag om bemyndigelse til regeringen til at udstede de lovregler, der

er nødvendige for at efterkomme en række fællesskabsdirektiver, og at behandlingen af dette forslag som følge af kamrenes opløsning i utide endnu ikke har kunnet afsluttes.

Disse oplysninger om det parlamentariske livs særlige forhold viser vel klart, at den italienske regering er fast besluttet på snarest muligt at iværksætte fællesskabsreglerne, men de er dog lige så klart uden betydning i de foreliggende sager som følge af direktivers bindende karakter, der bestandigt er fastslået i Domstolens praksis (dom af 26. 2. 1976 i sag 52/75, Kommissionen mod Den italienske Republik, Sml., s. 277; dom af 22. 9. 1976 i sag 10/76, Kommissionen mod Den italienske Republik, Sml., s. 1359; dom af 22. 2. 1979 i sag 163/78, Kommissionen mod Den italienske Republik, Sml., s. 771; dom af 2. 12. 1980 i sag 42/80, Sml., s. 3635).

Jeg skal derfor foreslå, at Domstolen tager Kommissionens påstande til følge, og at sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.